

Ponedjeljak, 06.06.2011.g.

Ovih dana svi mi Hrvati, a pogotovo vjernici, bili smo zaokupljeni posjetom Svetog Oca Pape Benedikta XVI našoj zemlji. To je vrhunski, kako vjernički tako i društveni, događaj.

I nekoliko puta sam se pitao, onako sam sebe, što meni znači ovaj posjet Svetog Oca.

Prvo me to pitanje nekako "salijetalo" u zadnjih 10-tak dana, kada sam odlučivao hoću ili neće ići u Zagreb, u nedjelju, na zajedničku misu Svetog Oca i nas vjernika. Nekako nisam osjećao potrebu da odem tamo. I na kraju nisam ni išao. Nisam osjećao onaj poriv iznutra. Vjerojatno je tome više razloga.

Sadašnji Sveti Otac stupa na svoju dužnost nakon karizmatičnog pape Ivana Pavla II. Koji je dugo godina plijenio sve vjernike po svijetu svojom neposrednošću, vjerom u Gospodina i ljubavi prema Njemu i svakome oko sebe. Sigurno, i svi smo to znali, novi papa je imao "uteg" popularnosti tog pokojnog pape. S druge strane, Benedikt XVI je cijeli svoj život proveo u jednom drugom svijetu, svijetu teoloških razmatranja i diskusija, gdje nije bio toliko u doticaju s nama običnim vjernicima nego učenim biskupima i drugima koje je susretao na tom svom putu. I onda, pred kraj svojeg aktivnog života, kada se zapravo htio povući, IZABRAN JE ZA PAPU. I kako je rekao prof. Ivančić u televizijskoj emisiji, on primjećuje da se sadašnji Benedikt XVI, u odnosu na onog kada nije bio papa,

PUNO
VIŠE
SMIJE.

I tako, kod njegovog ustoličenja, 2005.g., ja još nisam ni bio baš u vjeri, volio sam pokojnog papu Ivana Pavla II i prema tom novom papi nisam imao nikakvi posebni stav. Bilo mi je drago što je bio izabran, ali sam ga nekako stavio na promatranje. Da vidim kakav će biti.

I tako su prolaze godine. I mog života, obraćanja i rasta u vjeri. I Papinog života i rasta u njegovom novom pozivu. TAKO SMO NAS OBOJICA "RASLI", SVATKO U SVOJEM DUHOVNOM SVIJETU.

SV

I vjerojatno zbog toga razloga ja nisam osjetio veliku potrebu da budem u živo prisutan u njegovom boravku kod nas u Hrvatskoj.

I nekako se osjećam duhovno ispunjen pa nisam imao potrebu da odem u nedjelju na Hipodrom i da tamo u živo prisustvujem zajedničkoj misi našeg dragog Pape i svih nas vjernika. No, opet, s druge strane, izgleda da još nisam dostigao razinu duhovnosti onih vjernika koji takove susrete željno očekuju kako BI RADOSNO SLAVILI I HVALILI GOSPODINA.

I malo mi je krivo što je to tako. ŠTO PONEKAD NE OSJEĆAM ČISTU RADOST TAMO GDJ
E
RADOST
JE.
I
SLAVLJENJE
I
HVALJENJE
GOSPODINA.
A
SIGURNO
JE
DA
JE
U
NEDJELJU
ZAGREB
I
NJEGOVO
HIPODROM
BILO
UPRAVO
TAKVO
MJESTO.

I upitam jednu svoju dragu sestru u vjeri da što ona misli o cijelom ovom posjetu našeg dragog
Svetog Oca. A ona kaže da je bilo sve lijepo ali da ona nekako osjeća, da je to čisto njezin
nekakvi osjećaj,
DA
JE
ONA
U

SVEMU
TOME
PREMALO
OSJETILA
ISUSA.
DA
JE
SVE
BILO
POSVEĆENO
NEKAKVIM
PROTOKOLIMA
I
VANJSKIM
STVARIMA
A
PREMALO,
BAR
ZA
NJU,
SE
OSJETIO
ISUS
U
SVEMU
TOME.

Pa smo zajedno zaključili da je to valjda radi toga što zapravo papa nije samo PETROV NASLJEDNIK

ovdje na zemlji nego on predstavlja i jednu državu, predstavlja Crkvu, u jednoj drugoj državi, i samim time to podliježe određenim protokolima koje mi ljudi imamo za takve slučajeve.

I to bilo normalno kada bi nam došao u posjet Obama ili Putin. Ali, kada nam dolazi naš dragi Papa,

KOJI
JE
NAJBLIŽI
GOSPODINU
ISUSU
KRISTU
U
OVOM
TRENUTKU
NA
ZEMLJI,

ON
DOLAZI
U
NJEGOVO
IME,
NEKAKO
MI
VJERNICI
VIŠE
OČEKUJEMO.
OČEKUJEMO
ŽIVOG
ISUSA.

I bio je taj ŽIVI ISUS OVE DANE SA NAMA HRVATIMA I NAŠIM GOSTIMA. Rekao je dragi fra Linić u televizijskoj emisiji

da
ĆE
POSJET
SVETOG
OCA
KOD
NAS
DONIJETI
SVIMA
NAMA
DUHOVNO
OSVJEŽENJE.
I
JA
MISLIM
DA
ĆE
BITI
TAKO.

I već dana, u razgovoru s drugim ljudima, osjećam taj "duhovni dah".

A JA NEKAKO OSJEĆAM DA MI JE OVAJ POSJET SVETOG OCA DONIO U MOJE SRCE
RADOST
I
POŠTOVANJE
PREMA
SVETOM
OCU
KAKVO
SAM
IMAO
PRIJE
PREMA
POKOJNOM
PAPI
IVANU
PAVLU
II.
KADA
SAM
GA
U
NEDJELJU
GLEDAO
NA
TELEVIZIJI,
KAKO
PREDVODI
MISNO
SLAVLJE,
KADA
SAM
VIDIO
ONE
NJEGOVE
RADOSNE
OČI
I
OSMJEH,
UŠAO
JE

KONAČNO
U
MOJE
SRCE
DA
TAMO
I
OSTANE.
MOJE
SUZE
ZA
VRIJEME
MISE
SU
MI
I
TO
POTVRDILE.
JEDNOSTAVNO
JE
RADOST
PREPLAVILA
MOJE
SRCE.

Kada sam se danas ujutro pitao pod svetom misom, da je idući tjedan ponovno Papa u Hrvatskoj, da li bi išao na doček, ODGOVORIO SAM SEBI DA SIGURNO BI. IŠAO BI SLAVIT NJEGA
I
DATI
SLAVU
I
HVALU
GOSPODINU.
I

DA
BUDEM
DIO
ONOG
SLAVLJA
NA
STOTINE
TISUĆA
DRUGIH
VJERNIKA.

I tako mene moj Gospodin pomalo uči i diže u duhovnosti. Ponekad bih ja nešto mogao i sam, i prije, naučiti. Ali sve to tako valjda mora biti. I zlo dobije ponekad neku bitku. Neka mu. Zato su pobjede dobra puno slađe i puno trajnije. JER SADA JE MOJ DRAGI PAPA BENEDIKT XVI ZAUVIJEK
U
MOJEM
SRCU.
KAO
I
POKOJNI
IVAN
PAVAO
II.

**SLAVA I HVALA TI GOSPODINE. POŽIVI TI NAŠEG DRAGOG OCA JOŠ PUNO GODINA I
OČUVAJ
MU
MUDROST,
ZNANJE,
VJERU
I
LJUBAV**

DA
VRŠI
TVOJU
SVETU
VOLJU,
DA
USPJEŠNO
VODI
TVOJU
I
NAŠU
CRKVU,
A
SVE
NA
SPAS
SVOJE
DUŠE
I
DUŠA
SVIH
NAS
GRJEŠNIH
VJERNIKA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.